

чувства. За да дойдете до това единство, от васъ се иска да бждете искрени въ себе си, да не се самоизлъгвате. Всѣки въ себе си ще си признае добритѣ и лошитѣ чѣрти, безъ да ги увеличава, или намалява. Като се прецени правилно, ученикътъ ще може самъ да направлява силитѣ на своя организъмъ. Всѣки човѣкъ има недостатъци, но нѣкои не искатъ да признаятъ това. При сегашнитѣ условия на живота недостатъцитѣ сж благо за човѣка. Чрезъ тѣхъ той може да се развива. Запримѣрь, нѣкой човѣкъ е физически слабъ, хилавъ, но сжщевременно природата е вложила въ него такива сили, чрезъ които той може да подобри физическото си състояние. Другъ нѣкой има добѣръ умъ, но центроветѣ му задъ ушитѣ сж силно развити, и този човѣкъ е склоненъ къмъ разрушаване. Какво трѣбва да прави? — Понеже има добѣръ умъ, той ще намѣри начинъ, по който да трансформира тази енергия, да я изпрати въ предната частъ на мозъка си и да я впрегне на работа. Тази енергия е необходима, но трѣбва да се използва разумно. Гнѣвътъ, запримѣрь, представя вжглицата, които се поставятъ въ огнището да каратъ колата. Значи, вжглицата ще поставите на огнището, водата — въ котела, парата ще прекарате презъ тржбитѣ и ще я впрегнете на работа. Така машината ще се движи, ще върви напредъ.

Друга енергия въ човѣка е страхътъ, който сжщо трѣбва да се впрегне на работа.